

Dr Robert A. Peterson, Zbawienie, sesja 21, Zbawienie i tematy teologiczne. Zbawienie i już i jeszcze nie

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawieniu. To jest sesja 21, Zbawienie i tematy teologiczne. Zbawienie i „Już, jeszcze nie”.

Kończymy kilkoma wykładami podsumowującymi naszą serię o Zbawieniu. Pracowaliśmy głównie nad zastosowaniem Zbawienia z dwoma wyjątkami. Rozpoczęliśmy od wyboru, który jest częścią wiecznego planu Boga dla Zbawienia.

Następnie pracowaliśmy nad doktrynami zawartymi w zastosowaniu Zbawienia. Zjednoczenie z Chrystusem, nadrzędny temat, a następnie powołanie, odrodzenie, nawrócenie, co jest długim skrótem dla pokuty i wiary, usprawiedliwienia, adopcji, uświęcenia, wytrwałości, a następnie, nawet gdy zaczęliśmy od wyboru, to jest przed zastosowaniem Zbawienia, zakończyliśmy z życiem wiecznym i chwałą, lub uwielbieniem, które są częścią, nie zastosowania Zbawienia, ale dopełnienia Zbawienia. W pozostałych wykładach chcemy skierować naszą uwagę z egzegezy i teologii systematycznej na teologię biblijną.

Spróbuję zharmonizować dziesięć aspektów Zbawienia, które studiowaliśmy, dziewięć lub dziesięć aspektów, pod biblijno-teologicznymi tematami. A pierwszym z nich jest Zbawienie i już i jeszcze nie. Mocnym biblijnym tematem, który przenika oba testamenty, jest już i jeszcze nie.

W rzeczywistości wyrażenia te są biblijne, a stary teolog biblijny z Princeton Gerhardus Vos nauczał tych koncepcji zanim zostały spopularyzowane przez uczonego, innego uczonego, bardziej kontynentalnego uczonego, który je spopularyzował. Już i jeszcze nie. Bóg już wypełnił swoje obietnice, ale jeszcze nie uczynił tego w sposób ostateczny i pełny.

Widzimy to w starotestamentowych tematach stworzenia i exodusu. Historia biblijna zaczyna się na początku, Bóg stworzył niebo i ziemię, Księga Rodzaju 1:1. Izajasz przepowiada, cytuję, bo stworzę nowe niebo i nową ziemię.

Wydarzenia z przeszłości nie będą pamiętane ani nie przyjdą na myśl, Izajasz 65:17. Tak więc jest stworzenie i nowe stworzenie, już i jeszcze nie. To samo dotyczy tradycji exodusu.

Księga Wyjścia, rozdziały 12:15, opisuje exodus Izraelitów z niewoli egipskiej. Izajasz używa terminologii exodusu, aby przewidzieć nowy exodus. Izajasz 43:16-21.

Izajasz 51:9-11. Temat „już nie” – przypomniałem sobie właśnie uczonego, którego nazwiska zapomniałem – Oskar Kuhlman zyskał uznanie za spopularyzowanie tej terminologii „już nie” – Oskar Kuhlman. Temat „już nie” rozprzestrzenia się w całym Nowym Testamencie.

Jest to widoczne w każdym z doktrynalnych aspektów zbawienia, które studiowaliśmy. Dlatego naszą metodą będzie po prostu przejście przez nie po kolei, pokazując, jak temat „jeszcze nie” odbija się w wyborze, zjednoczeniu z Chrystusem, odrodzeniu, powołaniu itd. Wybór.

Bóg wybrał swój lud do zbawienia przed założeniem świata, Efezjan 1:4, i przed początkiem czasu, 2 Tymoteusza 1:9. Porównaj Objawienie 13:8 i 17:8. Nie powinniśmy badać odwiecznych zamysłów Boga, aby określić czyjeś wybranie.

Zamiast tego Bóg wybrał nas drogą, w 1 Tesaloniczan 1:4-5, jak powiedziałem wcześniej. Wiemy bowiem, bracia i siostry umiłowani przez Boga, że wybrał was, ponieważ nasza ewangelia nie przyszła do was tylko w słowie, ale także w mocy, w Duchu Świętym i z całkowitą pewnością. 1 Tesaloniczan 1:4-5.

Już teraz wierzący znają swoje wybranie, ponieważ Bóg przywiódł ich do wiary w Chrystusa. Dlatego Paweł zwrócił się do Kolosan w taki sposób, jak to zrobił w Kolosan 3:12 i 13. Dlatego też, jako wybrani przez Boga, napisał, święci i umiłowani, przyobleczcie się w serdeczne współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli ktoś ma powód do skargi przeciw drugiemu.

Jak Pan wam przebaczył, tak i wy przebaczajcie. Kolosan 3:12 i 13. Ponieważ wybranie już nastąpiło, pisarze biblijni odnoszą się do jednostek, Rufus, Rzymian 16:13, i kościołów, 2 Tesaloniczan 2:13, 2 Jana 1 i 13, jako wybranych lub wybrańców.

Ludzie po stronie Baranka, w Księdze Objawienia, są nazywani wybranymi i wiernymi. Objawienie 17:14. Bóg wybrał nas przed stworzeniem.

Wybór objawia się w czasie i przestrzeni, gdy wybrani ufają Chrystusowi. Porównaj Dzieje Apostolskie 13:48. Ale pełne skutki wyboru są w przyszłości.

Paweł umieszcza wybór w kontekście planu Boga, Rzymian 8:29 i 30. Tych, których przewidział, tych też przeznaczył. Tych, których przeznaczył, tych też powołał.

Tych, których powołał, tych i usprawiedliwił. Tych, których usprawiedliwił, tych i uwielbił. Rzymian 8:29 i 30.

Bóg kocha swój lud z góry, dla wiedzy i wybiera go, co gwarantuje jego ostateczne uwielbienie, które wciąż jest przyszłością. Paweł potwierdza w 1 Tesaloniczan 5:9 i 10, że Bóg nie przeznaczył nas na gniew, ale na uzyskanie zbawienia przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, który umarł za nas, abyśmy, czy czuwamy, czy śpimy, żyli razem z nim. 1 Tesaloniczan 5:9 i 10.

Później Paweł mówi, dlaczego wytrwał w służbie ewangelii. 2 Tymoteusza 2:10. Dlatego znoszę wszystko dla wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia, które jest w Chrystusie Jezusie, wraz z wieczną chwałą.

2 Tymoteusza 2:10. Dlatego, chociaż wybór miał już miejsce przed stworzeniem i nie jest powtarzany, jego skutki występują w historii, a jego pełne objawienie jeszcze nie nastąpiło. Oczekuje drugiego przyjścia Chrystusa.

Zjednoczenie z Chrystusem. Bóg zaplanował zjednoczenie swojego ludu z Chrystusem w zbawieniu przed stworzeniem. Efezjan 1:4. 2 Tymoteusza 1:9. I tak ich zjednoczenie miało nastąpić.

Podzieliłem się z wami tym, jak wydaje mi się niezwykle, że w dwóch fragmentach, w których Paweł naucza o przedczasowym wyborze, każdy z nich zawiera odniesienie do zjednoczenia z Chrystusem, co uważam za antycypację lub przepowiednię zjednoczenia z Chrystusem. Bóg wybrał nas w Nim, to jest w Chrystusie, przed stworzeniem świata. Efezjan 1:4. I 2 Tymoteusza 1:9. Nie z uczynków sprawiedliwości jesteśmy zbawieni, lecz Bóg zbawił nas według postanowienia swego i łaski, którą nam okazał w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi wiekami.

Tak więc już teraz, gdy Bóg wybiera sobie lud, ustanawia również środki, aby doprowadzić ten lud do poznania Go w czasie i przestrzeni, to jest, zjednoczenie z Chrystusem. Rzeczywiste zjednoczenie ma jednak miejsce w czasie i przestrzeni, gdy duch przyciąga wierzących do Chrystusa. 1 Koryntian 12:13.

Bo wszyscy w jednym Duchu zostaliśmy ochrzczeni, aby stanowić jedno ciało - czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. I wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem. 1 Koryntian 12:13. Prawdziwe zjednoczenie następuje z łaski Bożej przez wiarę wierzących w Chrystusa.

Cytat, przez wiarę, jesteście wszyscy synami Boga w Chrystusie Jezusie. Galacjan 3:26. Paweł świętuje swoją jedność wiary z Chrystusem w Galacjan 2:20.

Zostałem ukrzyżowany z Chrystusem i już nie ja żyję, ale Chrystus żyje we mnie. Życie, które teraz żyję w ciele, żyję w wierze w syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie. Galacjan 2:20.

Porównaj Filipian 3 :8 i 9. Lud Boży już został zjednoczony z Chrystusem przez wiarę w Niego. Nie doświadczaliśmy jeszcze pełnych rezultatów tego związku. Bóg zjednoczył chrześcijan ze śmiercią i zmartwychwstaniem swego syna.

Dlatego Rzymian 8:27. Cierpimy z nim, abyśmy i my byli z nim uwielbieni. Rzymian 8:27.

Umarliśmy z Chrystusem, zostaliśmy wskrzeszeni z Nim, zasiedliśmy z Nim w niebie, a nawet, w pewnym sensie, przyszliśmy z Nim na nowo. Kolosan 3:1 i 4. Kolosan 3:1 i 3 i 4 tego samego rozdziału. Więc jeśli zostałeś wskrzeszony z Chrystusem, szukaj rzeczy, które są w górze, gdzie jest Chrystus, zasiadający po prawicy Boga.

Bo umarliście, a wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy Chrystus, który jest waszym życiem, się ukaze, wtedy i wy ukazecie się z nim w chwale. Kolosan 3, powiem tylko 1 do 4, pomijając werset 2.

Ostateczne zjednoczenie obejmuje chwałę. Na końcu Bóg zjednoczy, cytuję, wszystko w Chrystusie. Zarówno rzeczy w niebie, jak i rzeczy na ziemi w Nim.

Efezjan 1:10. Jednym z aspektów tego jest cytata Boga, w nadchodzących wiekach, ukazujący niezmiernie bogactwo Jego łaski poprzez Jego dobroć dla nas w Chrystusie Jezusie. Efezjan 2:7. Nasze uwielbienie jest w Chrystusie, bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.

1 Koryntian 15:22. Warto powtórzyć podsumowanie Wayne'a Grudema. Zjednoczenie z Chrystusem ma swoje źródło w wyborze Boga Ojca przed założeniem świata i ma swoje owoce w uwielbieniu synów Bożych.

Perspektywa ludu Bożego nie jest wąska. Jest szeroka i długa. Nie jest ograniczona przestrzenią i czasem.

Posiada on rozległość wieczności. Jego orbita ma dwa ogniska, jedno wybierającej miłości Boga Ojca w radach wieczności, drugie uwielbienie z Chrystusem w manifestacji jego chwały. Pierwsze nie ma początku.

Ta ostatnia nie ma końca. Śledzimy temat już i jeszcze nie, czyli proroctwa spełnione i jeszcze spełnione w pełniejszy sposób poprzez te różne aspekty zbawienia, które studiowaliśmy. Regeneracja.

Teraz narodziliśmy się na nowo. To jest świadectwo Pawła, Jakuba, Piotra i Jana. Paweł napisał, cytuję, ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie z powodu wielkiej miłości, którą ma do nas, ożywił nas z Chrystusem, nawet gdy byliśmy umarli w upadkach.

Efezjan 2, 4 i 5. Jakub dodaje, że z własnego wyboru Ojciec zrodził nas przez słowo prawdy, abyśmy byli czymś w rodzaju pierwocin jego stworzeń. Jakub 1, 18. Piotr dołącza do chóru, cytując, błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, ponieważ z wielkiego miłosierdzia dał nam nowe narodzenie przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych.

1 Piotra 1:3. I Jan się zgadza. Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem, narodził się z Boga. 1 Jana 5:1. Odrodzenie już jest, ale jeszcze nie jest.

Jezus głosił, bo taka jest wola Ojca mojego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne. A Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Jana 6, 40.

Paweł zapewnił Rzymian, że Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia także ich śmiertelne ciała. Rzymian 8:11. W rozdziale o zmartwychwstaniu apostoł przepowiada, że to, co mówię, bracia i siostry, jest takie.

Ciało i krew nie mogą odziedziczyć królestwa Bożego, ani skażenie nie może odziedziczyć niezniszczalności. Słuchajcie, opowiadam wam tajemnicę. Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy zostaniemy przemienieni w jednej chwili, w mgnieniu oka na ostatnią trąbę.

Bo trąba zabrzmie, a umarli zostaną wskrzeszeni jako niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni. Albowiem to ciało zniszczalne musi zostać przyobleczone w niezniszczalność, a to ciało śmiertelne musi zostać przyobleczone w nieśmiertelność. Pierwszy List do Koryntian 15:50 do 53.

Podobnie powołanie jest już i jeszcze nie. Powołanie zazwyczaj już jest, ale też jeszcze nie jest, przynajmniej w jednym przypadku. Bóg używa powołania ewangelicznego, aby zbawiennie przywołać nas do siebie.

Paweł umieszcza powołanie wśród innych aspektów zbawienia. Rzymian 8, 30. Tych, których przeznaczył, powołał również.

Tych, których powołał, tych i usprawiedliwił. Tych, których usprawiedliwił, tych i uwielbił. Rzymian 8, 30.

Paweł namawiał Kolosan, cytując, niech pokój Chrystusa, do którego zostaliście powołani w jednym ciele, niech rządzi waszymi sercami i bądźcie wdzięczni. Kolosan 3:15. Paweł łączy wybranie, uświęcenie, wiarę, powołanie i chwałę z tym, że tylko ostatnie jest jeszcze przyszłe.

Cytat: Bóg od początku wybrał was do zbawienia przez uświęcenie w Duchu i przez wiarę w prawdę. Powołał was do tego przez naszą ewangelię, abyście dostąpili chwały naszego Pana Jezusa Chrystusa. 2 Tesaloniczan 2:13 i 14.

Piotr, zachęcając cierpiących chrześcijan do wytrwania, podobnie mówi o powołaniu w czasie przeszłym, wskazując jednocześnie na przyszłość. 1 Piotra 5:10. Bóg wszelkiej łaski, który was powołał do swojej wiecznej chwały w Chrystusie, sam was przywróci, utwierdzi, wzmocni i wesprze, gdy trochę pocierpicie.

1 Piotra 5:10. W swoim przesłaniu o owcach i kozach Jezus mówi o ostatecznym powołaniu swojego ludu, nie używając słów powołanie lub powołanie. Mateusza 25:34.

Przejdźcie owiec i kóz. Wtedy król powie tym po swojej prawicy: chodźcie, błogosławieni mojego ojca, odziedziczcie królestwo przygotowane dla was od założenia świata. I oczywiście, 46 mówi, i oni, kozły, pójdą na wieczną karę, ale sprawiedliwi do życia wiecznego.

Tutaj król, powracający Król Jezus, wzywa lub wzywa lud Boży do ostatecznej nagrody. Przyjdźcie, którzy jesteście błogosławieni przez mojego Ojca, odziedziczcie królestwo przygotowane dla was od założenia świata. Jezus miesza metafory, jeśli chcecie.

Łączy on rodzinne wyobrażenia, ojca i królewskie wyobrażenia. Przyjdźcie, błogosławieni przez mojego ojca, rodzinne wyobrażenia, odziedziczcie królestwo, królewskie wyobrażenia przygotowane dla was od założenia świata. Tak więc powołanie jest zazwyczaj już, ale przynajmniej w tym jednym miejscu bez użycia słowa, koncepcja powołania jeszcze nie istnieje.

Konwersja. Konwersja należy do tego wieku, nie do wieku przyszłego. Dlatego jest zawsze już.

Pokutowaliśmy i wierzymy w ewangelię i nadal czynimy jedno i drugie w życiu chrześcijańskim. Ale nadejdzie czas, gdy nasze grzechy znikną, a wiara stanie się widzeniem. Jan Chrzciciel i Jezus wzywali grzeszników do pokuty.

Mateusza 3:1 i 2. Mateusza 4:17. Chrześcijanie radowali się, słysząc wieści o poganach odwracających się od grzechu do Chrystusa. Cytat: gdy to usłyszeli, zamilkli i wielbili słowa Boga, a zatem Bóg dał pokutę, dając życie nawet poganom.

Dzieje Apostolskie 11:14. Paweł nakazuje Tymoteuszowi cierpliwie i łagodnie nauczać prawdy, prosząc Boga o udzielenie przeciwnikom, cytuję, skruchy, prowadzącej ich do poznania prawdy. 2 Tymoteusza 2:25.

Jan jasno przedstawił konieczność zaufania Chrystusowi przez niewierzących, cytuję, ponieważ Bóg nie posłał swego syna na świat, aby potępił świat, ale aby świat został

przez niego zbawiony. Każdy, kto w niego wierzy, nie jest potępiony. Każdy, kto nie wierzy, jest już potępiony.

Jana 3:17 i 18. Jezus ostrzegł Żydów, cytuję, jeśli nie uwierzycie, że Ja jestem, umrzecie w swoich grzechach. Jana 8:24.

Paweł jasno cytuję, wiara pochodzi z tego, co się słyszy, a to, co się słyszy, pochodzi z przesłania o Chrystusie. Rzymian 10:17. Paweł zestawia obecny i przejściowy stan w 2 Koryntian 5:6 do 10.

Tak więc zawsze jesteśmy pewni i wiemy, że dopóki jesteśmy w domu w ciele, jesteśmy daleko od Pana, ponieważ chodzimy wiarą, a nie widzeniem. W rzeczywistości jesteśmy pewni i wolelibyśmy być daleko od ciała i w domu z Panem. Dlatego czy jesteśmy w domu, czy daleko, stawiamy sobie za cel podobanie się Jemu, ponieważ wszyscy musimy stanąć przed tronem sądu Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za to, co uczynił w ciele, czy dobre, czy złe.

Drugi List do Koryntian 5, 6 i 10. Nie będzie już potrzeby pokuty ani wiary w wieczny stan nowej ziemi. Jako zmartwychwstali święci będziemy mieszkać w świętym mieście.

Objawienie 21:10 o którym Jan mówi, cytuję, nic nieczystego tam nie wejdzie ani nikt, kto czyni obrzydliwość lub fałsz, ale tylko ci, którzy są zapisani w księdze życia Baranka. Objawienie 21:27. Wszelki grzech będzie przeszłością, a pokuta będzie niepotrzebna dla istot całkowicie uświęconych.

To będziemy my z Bożej łaski. Nie będzie też potrzeby wiary na nowej ziemi, ponieważ, cytuję, tron Boga i Baranka będzie w mieście, a jego słudzy będą go czcić. Będą oglądać jego oblicze, a jego imię będzie na ich czołach.

Objawienie 22:3 i 4. Nie będziemy potrzebować wiary, ponieważ będziemy mieć widok na Boga. Usprawiedliwienie, usprawiedliwienie jest zarówno już, jak i jeszcze nie. Bóg usprawiedliwia nas teraz w perspektywie swojego ostatecznego werdyktu.

Rzymian 5:1. A zatem, będąc usprawiedliwieni przez wiarę, mamy pokój z Bogiem przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. Bóg Ojciec ogłasza wierzących sprawiedliwymi na podstawie dzieła Chrystusa, który, cytuję, został wydany za nasze grzechy i wskrzeszony dla naszego usprawiedliwienia. Rzymian 3:25.

Odkupieńcza śmierć Jezusa była zarówno przebłaganiem. Rzymian 3:25, 26 ESV, jak i jednym sprawiedliwym czynem. Rzymian 5:18.

Dlatego wszyscy, którzy wierzą, cytuję, są usprawiedliwieni darmo z Jego łaski przez odkupienie, które jest w Chrystusie Jezusie. Rzymian 3:24. Z pewnością, misjonarz Paweł kładzie teraz nacisk na usprawiedliwienie.

On przemawia przeciwko teologii zasług i wzywa ludzi do zaufania Chrystusowi dla obecnego usprawiedliwienia. Ale przynajmniej trzy fragmenty biblijne nauczają o przyszłym usprawiedliwieniu w dniu ostatecznym. Mówiąc o czynach ujawniających to, co było w sercu, Jezus powiedział: cytuję, powiadam wam, że w dniu sądu ludzie będą musieli zdać sprawę z każdego nieostrożnego słowa, które wypowiedzą.

Bo na podstawie słów twoich będziesz uniewinniony i na podstawie słów twoich będziesz potępiony. Mateusza 12:36 i 37. Podczas sądu ostatecznego Bóg oczyści wszystkich, których dobrowolnie uznał za sprawiedliwych z łaski przez wiarę i których w rezultacie wydali dobre owoce.

I potępi wszystkich, którzy nigdy nie zostali usprawiedliwieni, a których praca to pokazała. Słowo, czasownik lub I justify można przetłumaczyć jako uniewinniony, usprawiedliwiony lub oczyszczony z zarzutów. Wszystkie te tłumaczenia są poprawne.

Dwukrotnie Paweł, wielki kaznodzieja wolnego usprawiedliwienia w już istniejącym, naucza, że usprawiedliwienie nie jest jeszcze dostępne. Konstrastując dwóch Adamów, oświadcza i cytuję, że tak jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu zostało usprawiedliwionych, tak też przez posłuszeństwo jednego człowieka wielu zostanie usprawiedliwionych. Rzymian 5, 19.

To znaczy, że Bóg uniewinni swój lud w dniu ostatecznym, usprawiedliwiając wszystkich, którzy uwierzyli w Chrystusa i których życie zostało w rezultacie przemienione. Paweł naucza tego samego w Liście do Galatów. Po potępieniu tych, którzy szukają, cytuję, usprawiedliwienia przez prawo, Galacjan 5:4, ogłasza, cytuję, bo my z utęsknieniem oczekujemy przez Ducha przez wiarę nadziei sprawiedliwości.

Bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani nieobrzezanie niczego nie dokonuje. Liczy się wiara działająca przez miłość. Galacjan 5, wersety 5 i 6. Tutaj sprawiedliwość sądowa, usprawiedliwienie, jest częścią chrześcijańskiej nadziei, która jest jeszcze przyszłością.

Komentując ten tekst w swoim komentarzu do Galatów, Douglas Moo napisał, cytuję, przyszły element sprawiedliwości sądowej nie jest niezgodny z tym, czego Paweł naucza o sprawiedliwości gdzie indziej. Istnieją dobre powody, aby sądzić, że słowo sprawiedliwość tutaj wskazuje na treść chrześcijańskiej nadziei. Jeśli sprawiedliwość odnosi się do przyszłego wymiaru usprawiedliwienia, to Paweł stwierdza całkiem jasno, że wiara jest środkiem nie tylko do wejścia w relację z Bogiem, ale także do utrzymania tej relacji i potwierdzenia tej relacji w dniu sądu.

Zamknij cytaty. Adopcja, podobnie jak inne aspekty zbawienia, adopcja jest już, a nie jeszcze, powinienem powiedzieć, jak większość innych aspektów. Dzięki łasce Bożej i wierze w jego syna jesteśmy dziećmi Boga w teraźniejszości.

Paweł oświadcza, cytuję, otrzymaliście ducha adopcji, przez którego wołamy: Abba, Ojciec. Duch sam świadczy z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Rzymian 8:15 i 16.

Bóg posłał swego syna, aby odkupił przestępców, cytuję, abyśmy mogli otrzymać adopcję jako synowie. A ponieważ jesteście synami, Bóg posłał ducha syna do naszych serc, wołającego: Abba, Ojciec. Galacjan 4:4 do 6. Jan podaje cytaty przejściowe, drodzy przyjaciele, jesteście teraz dziećmi Boga.

A czym będziemy, jeszcze się nie objawiło. 1 Jana 3:2. Rzeczywiście, cytuję, przez wiarę wszyscy jesteśmy synami Bożymi w Chrystusie Jezusie. Galacjan 3:26.

Jednakże pełne objawienie naszego synostwa czeka na zmartwychwstanie. Kluczowym tekstem jest tutaj Rzymian 8:23. My sami, którzy mamy ducha jako pierwociny, i my sami wdychamy w sobie, z utęsknieniem oczekując adopcji, odkupienia naszych ciał.

Rzymian 8:23. Bóg uczynił nas dziedzicami, obiecał nam dziedzictwo, a to dziedzictwo jest przyszłością. Mam cztery fragmenty, które to pokazują.

Kolosan 3:23, 24. Cokolwiek czynicie, czyńcie to z serca, jako coś uczynionego dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że otrzymacie nagrodę dziedzictwa od Pana. Służycie Panu Chrystusowi.

Kolosan 3:23 i 24. Tytusa 3:6 i 7. Bóg wylał na nas obficie swego Ducha przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela, abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską, stali się dziedzicami z nadzieją życia wiecznego. Tytusa 3:6 i 7. Hebrajczyków 9:15.

Dlatego Jezus jest pośrednikiem nowego przymierza, aby ci, którzy są powołani, otrzymali obietnicę wiecznego dziedzictwa. Hebrajczyków 9:15. Bóg i Ojciec, Bóg i Ojciec zrodził nas do dziedzictwa niezniszczalnego, nieskalanego, przemijającego i niewiedzącego, przepraszam, zachowanego w niebie dla was.

1 Piotra 1:3 i 4. Uświęcenie, w tym momencie nie jest zaskoczeniem, że uświęcenie jest zarówno już, jak i jeszcze nie. W rzeczywistości nasze główne punkty doktryny to początkowe, czyli ostateczne uświęcenie, postępowe lub chrześcijańskie uświęcenie i ostateczne lub całkowite uświęcenie. Początkowe, postępowe i ostateczne uświęcenie.

Pierwsze dwa mówią o już. Ostateczne uświęcenie, oczywiście, mówi o jeszcze nie. Bóg zaplanował nasze uświęcenie przed czasem, Efezjan 1, 4, i uświęca swój lud poprzez zadośćuczynienie Chrystusa.

Jana 14:23. Efezjan 5:25 i 26. Wierzący są aktywni w stopniowym uświęcaniu.

Filipian 3:12-14. 2 Tesaloniczan 2:13. Jezus nakazuje, cytuję, błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości.

Mateusza 5 :6. Uświęcenie jest teraz, a czasami jest trudne; jak wyjaśnia Paweł, cytuję, to jest wola Boża, wasze uświęcenie, abyście trzymali się z dala od niemoralności seksualnej. 1 Tesaloniczan 4:3. 1 Piotra 1:15 i 16. List do Hebrajczyków wzywa rzekomo wierzących, aby dążyli do świętości.

Bez tego nikt nie ujrzy Pana. Hebrajczyków 12:14 i 15. Porównaj 3 Jana werset 11.

Uświęcenie również jeszcze nie nastąpiło. Chrystus umiłował swój kościół i oddał się za niego, aby umrzeć na krzyżu. Jego celem, cytuję, jest uczynienie go świętym, oczyszczenie go obmyciem wodą przez słowo.

Efezjan 5:25. Czyż On odniesie sukces z takimi kulawymi, krnąbrnymi ludźmi jak my? Zaiste, nie zawiedzie, cytuję, aby ich przedstawić w chwale, bez zmały lub zmarszczki lub czegoś podobnego, ale świętych i nienagannyh. Efezjan 5:27.

Apostoł opisuje swoją posługę wśród pogan w kategoriach kapłańskich, ponieważ służy, cytuję, jako kapłan ewangelii Bożej. Zamiarem Boga jest, aby poganie byli ofiarą godną przyjęcia, uświęconą przez Ducha Świętego. Rzymian 15, 16.

Modlitwa Pawła o Tesaloniczan wskazuje na przyszłe uświęcenie chrześcijan, które ostatecznie zależy od wierności Boga. Cytuj, teraz, niech sam Bóg pokoju uświęci was całkowicie, a cały wasz duch, dusza i ciało niech będą zachowane zdrowe i bez zarzutu na przyjście naszego Pana Jezusa Chrystusa. Wierny jest Ten, który was powołuje.

On to uczyni. 1 Tesaloniczan 5:23-24. Zachowanie i idąca za nim wytrwałość należą do tego wieku, a nie do wieku przyszłego.

Z definicji zatem są już i jeszcze nie. Bóg zachowuje swój lud zbawionym aż do końca, a zatem prawdziwi wierzący wytrwają aż do końca. 1 Jana 2:19.

Jednakże, chociaż te prawdy są osadzone w tym, co już, wskazują na to, co jeszcze nie, jak nauczał Jezus w Ewangelii Jana 6:38 do 40. Zstąpiłem bowiem z nieba nie po to, aby pełnić swoją wolę, lecz wolę Tego, który mnie posłał. A to jest wola Tego,

który mnie posłał, abym nie utracił żadnego z tych, których mi dał, ale abym ich wskrzesił w dniu ostatecznym.

Albowiem taka jest wola Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. Jana 6, 38-40. Podobnie Jana 10, 28-29.

Daję im życie wieczne i nie zginą na wieki. Nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Mój Ojciec, który mi je dał, jest większy od wszystkich.

Nikt nie jest w stanie wyrwać ich z ręki Ojca. Jana 10:28, 29. Jezus przyszedł, aby wypełnić misję, którą dał mu Ojciec, aby zbawić wierzących i zachować ich, dopóki Jezus nie wskrzesi ich z martwych.

W Jana 10 Jezus rozwija temat tego, co oznacza zachowanie. Daje swojemu ludowi życie wieczne i kategorycznie mówi, że nigdy nie zginą. Zamiast tego, On i Ojciec będą ich chronić dla ostatecznego zbawienia.

Na różne sposoby Paweł naucza tego samego. Rozpoczyna słynny rozdział w ten sposób: cytuję, zatem nie ma potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, Rzymian 8:1. Mu poprawnie interpretuje potępienie w odniesieniu do już i jeszcze nie, cytując komentarz Mu do Rzymian. Sędziowski posmak słowa potępienie silnie sugeruje, że Paweł myśli tutaj tylko o wyzwoleniu wierzącego od kary, którą wymusza grzech.

Podobnie jak śmierć, termin równoległy, potępienie oznacza stan zagubienia, wyobcowania od Boga, którego, poza Chrystusem, każda osoba będzie doświadczać przez wieczność. Zamknij cytaty. Duch Święty jest boską gwarancją w już zbawienia w jeszcze nie.

Zarówno jako pieczęć, jak i zaliczka, duch zapewnia nasze zbawienie na dzień odkupienia, Efezjan 4:30. Paweł ma pewność, cytuję, nie wstydzę się, bo wiem, komu uwierzyłem i jestem przekonany, że jest w stanie strzec tego, co mi powierzono, aż do tego dnia. Cytuję z Christian Standard Bible, ale nie zgadzam się z jej tłumaczeniem. Przyznaję, że jest tu dwuznaczność, ale zamiast tego będę czytał z ESV.

Przepraszam za to. Rzeczywiście można by to przetłumaczyć jako to, co mi powierzył, ale raczej myślę, że powinno być przetłumaczone, ale nie wstydzę się, bo wiem, komu uwierzyłem, i jestem przekonany, że jest w stanie strzec tego dnia tego, co mi powierzono. Przez zeznania dwóch świadków, zostanie to ustalone.

Poddaję się. Inne tłumaczenia mówią to, co mu powierzyłem. Oba są prawdziwe.

To nie jest kwestia prawdy. To kwestia egzegezy. Ustąpię ESV i Christian Standard Bible i zostawię to tłumaczenie w spokoju.

Ponownie, cytuję, Pan wybawi mnie od wszelkiego złego dzieła i bezpiecznie zaprowadzi mnie do swego niebiańskiego królestwa. 2 Tymoteusza 4:18. Wierzący w Chrystusa muszą wytrwać do końca, aby zostać zbawionymi. Hebrajczyków 10:36. Objawienie 14:12. Konkretnie, trwanie w wierze, Hebrajczyków 12:1-4. Miłość, Tytusa 3:4-7. I świętość, Hebrajczyków 12:4. Zrobię to jeszcze raz.

Chrześcijanie i wierzący w Chrystusa muszą wytrwać do końca, aby zostać zbawieni. Hebrajczyków 10:36. Objawienie 14:12. Konkretnie, trwanie lub wytrwanie w wierze, Hebrajczyków 12:1-4. Miłość, Tytusa 3:4-7. I świętość, Hebrajczyków 12:14. Boże zachowanie świętych i ich wytrwałość z samej ich natury należą do tego, co już. One, odpowiednio pod względem boskiej suwerenności i ludzkiej odpowiedzialności, wskazują na to, co jeszcze nie.

Kiedy Chrystus powróci, podniesie i uwielbi swój lud dla życia wiecznego na nowej ziemi. Na koniec kontynuujemy ten temat, który jeszcze nie istnieje. Przeszliśmy przez wszystkie różne doktryny, które studiowaliśmy, odkrywając, że w kilku z nich zbawienie nie jest jeszcze dostępne.

To dopiero już. Ale życie wieczne i uwielbienie mówią przede wszystkim o już. To nieprawda.

Mówi zarówno o tym, co już, jak i o tym, co jeszcze nie. Już teraz powszechnie myślimy o życiu wiecznym i wiecznej chwale jako o naszym przyszłym dziedzictwie. To prawda.

Ale są to również obecne rzeczywistości. Życie wieczne jest przede wszystkim już w Ewangelii Jana. W Ewangelii Jana, z jego tak zwaną zrealizowaną eschatologią, obietnica życia wiecznego jest obecnym posiadaniem wierzącego.

Wszędzie, nie. Ale zazwyczaj, tak. Jezus powiedział Samarytance, cytuję, gdybyś znała dar Boży i wiedziała, kto ci mówi, daj mi pić, prosiłabyś Go, a On dałby ci wody żywej.

Jana 4:10. Trudno jest zdecydować, czy żywa woda odnosi się do Ducha Świętego, czy do życia wiecznego, które On przynosi. Tak czy inaczej, Jezus obiecuje życie wieczne w teraźniejszości. To albo Duch Święty przynosi życie wieczne, albo żywa woda, która jest życiem wiecznym, które zostało przyniesione przez Ducha.

Tak czy inaczej, Jezus obiecuje życie wieczne w teraźniejszości, ironicznie, Samarytance. Jan, Jezus przeciwstawia dwa wieczne przeznaczenia. Cytat: ten, kto wierzy w Syna, ma życie wieczne, ale ten, kto odrzuca Syna, nie ujrzy życia.

Zamiast tego gniew Boży pozostaje na nim. Jana 3:36. W Ewangelii Jana Jezus często odnosił się do obecnego wymiaru życia wiecznego. Cytat: Zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto słucha słowa mojego i wierzy w Tego, który mnie posłał, ma życie wieczne i nie pójdzie pod sąd, lecz przeszedł ze śmierci do życia.

Jana 5:24. Porównaj Jana 10:28. Ponownie, cytuję, to jest życie wieczne, powiedział Jezus, aby poznali Ciebie, Ojczy, jedynego prawdziwego Boga i tego, którego posłałeś. Jana 17:3. Jezus czyni to samo w swoim pierwszym liście. Jan czyni to samo w swoim pierwszym liście.

Cytat, każdy, kto nienawidzi swego brata lub siostry, jest zabójcą. A wiecie, że żaden zabójca nie ma w sobie życia wiecznego. 1 Jana 3:15. Chociaż Paweł mówi głównie o życiu wiecznym w nie-jeszcze, dwukrotnie mówi Tymoteuszowi, cytat, aby uchwycił się życia wiecznego.

Teraz sugerowane. 1 Tymoteusza 6:12 i werset 19. Chwała odnosi się głównie do przyszłego zbawienia, ale Paweł mówi, że Duch Święty przemienia wierzących w chwale teraz.

Cytat: My wszyscy z odsłoniętymi twarzami patrzymy w lustro na chwałę Pana i jesteśmy przemieniani w ten sam obraz, z chwały w chwałę. To pochodzi od Pana, który jest duchem. 2 Koryntian 3:18. Jeszcze nie.

Życie wieczne i uwielbienie nie są jeszcze w dużej mierze poza pismami Jana. Jezus obiecał życie wieczne w wieku przyszłym tym, którzy poświęcą się, aby pójść za Nim. Łk 18:30. Chociaż Jan zwykle mówił o zrealizowanej eschatologii, już, czasami mówił o spójnej eschatologii, jeszcze nie.

Cytat, nadchodzi czas, gdy wszyscy, którzy są w grobach, usłyszą jego głos, głos syna człowieczego i wyjdą. Ci, którzy czynili dobre rzeczy, dla zmartwychwstania życia. Jana 5:28.29. Paweł najczęściej używa wiecznego życia wieku przyszłego.

Nie ma wątpliwości. Tytusa 1:1 i 2. Paweł, sługa Boży i apostoł Jezusa Chrystusa dla wiary wybranych Bożych i ich poznania prawdy, która prowadzi do pobożności w nadziei życia wiecznego, które Bóg, który nie kłamie, obiecał przed początkiem czasu. Tytusa 1:1 i 2. Tytusa 3.6 i 7. Bóg wylał na nas obficie swego Ducha przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela, abyśmy, usprawiedliwieni łaską Jego, stali się dziedzicami z nadzieją życia wiecznego.

Judy 20:21. Ale wy, umiłowani, budując siebie w waszej najświętszej wierze, modląc się w Duchu Świętym, zachowajcie siebie w miłości Bożej, oczekując miłosierdzia naszego Pana Jezusa Chrystusa ku życiu wiecznemu. Judy 20 i 21. Kiedy pisarze Nowego Testamentu mówili o chwale w zbawieniu, przytłaczająco odnosili się do przyszłości.

Paweł chciał, aby Tesaloniczanie, cytując, postępowali godnie Boga, który powołuje ich do swojego królestwa i chwały. 1 Tesaloniczan 2:12. W rezultacie kościoł, cytując, uzyska chwałę Pana Jezusa Chrystusa. 2 Tesaloniczan 2:14. Zjednoczenie z Chrystusem oznacza cierpienie z Nim teraz i chwałę z Nim później.

Rzymian 8:17. Gdy bowiem, cytując, Chrystus, który jest waszym życiem, ukaże się, wtedy i wy ukazecie się z nim w chwale. Kolosan 3:4. Naszą nadzieją jest zmartwychwstanie, gdy Bóg wskrzesi nasze ciała, cytując, w chwale. 1 Koryntian 15:43. Wszechmocny Chrystus, cytując, przemieni ciało naszego skromnego stanu na podobieństwo swojego chwalebnego ciała.

Filipian 3:21. Bóg podzieli się swoją chwałą ze wszystkimi swoimi ludźmi i ze swoim stworzeniem. Cytat, samo stworzenie zostanie również uwolnione z niewoli skażenia i otrzyma wolność chwały dzieci Bożych. Rzymian 8:21. Chwała Boża oświecili nową Jerozolimę.

Objawienie 21:23. Zaprawdę, jego chwała wypełni nowe niebiosy i nową ziemię. Jak Jan widział, cytując, święte miasto, Jerozolimę, zstępujące z nieba od Boga, przyrodziane w chwałę Bożą. Jej blask był jak drogocenny klejnot, jak kamień jaspisu, czysty jak kryształ.

Miasto nie potrzebuje słońca ani księżyca, aby świeciły nad nim, ponieważ oświecili je chwała Boga, a jego lampą jest baranek. Objawienie 21, wersety 10 i 11 oraz werset 23. Jak zmagający się grzesznicy, tacy jak my wszyscy, mogą dostać się do wiecznego królestwa? Piotr oferuje zachętę.

Cytat, Bóg wszelkiej łaski, który was powołał do swojej wiecznej chwały w Chrystusie, sam was przywróci, utwierdzi, wzmocni i wesprze, gdy trochę pocierpicie. 1 Piotra 5:10. A wszystko to jest „ku chwale chwalebnej łaski Bożej”. Efezjan 1:6.

W naszym następnym wykładzie zrobimy to samo z tematem zbawienia i królestwa Bożego. Przeprowadzimy to przez doktryny, które studiowaliśmy w poprzednich wykładach.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawieniu. To jest sesja 21, Zbawienie i tematy teologiczne. Zbawienie i „Już, jeszcze nie”.